

*

Číslo
49

*

*

prosinec
2011

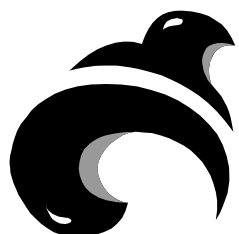
*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(od slov k činům)

Nové Hrady - Tereзино údolí

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
26.12.2011	Putování za vločkou	Okolí Prahy	pro kohokoliv
27.12.11 – 1.1.12	Tulácký Silvestr	Jizerské hory	pro starší
20. - 22.1.2012	Výprava za sněhem	Setuza – Lužické hory	
24. - 26.2.2012	Výprava	Holostřevy	
16. - 18.3.2012	Výprava	zatím nevíme	
1.4.2012	Za pokladem lesa	Praha	akce pro veřejnost
20. - 22.4.2012	Výprava	Korno	
27.4. - 2.5.2012	Čarodějnice	Keblov	pro starší
11. - 13.5.2012	Výprava	Keblov	
18. - 19.5.2012	Koloběžky	Praha	
15. - 17.6.2012	Výprava pod stan	zatím nevíme	
27.6.2012	Poslední schůzka	zatím nevíme	
začátek července	Letní putování	zatím nevíme	
11. - 25.8.2012	Letní tábor	Keblov	pro všechny s 10 a více body
26.8. - 2.9.2012	Výzva 2012	Keblov	pro budoucí vedoucí ve věku 14-18
A dále stručný výhled			
24. - 28.10.2012	Podzimky	Svratouch	
21.12.2012	Konec světa	všude	Tuláci pokračují
7.4.2013	Za pokladem lesa	Praha	Akce pro veřejnost

Nezapomeňte že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Úvodník

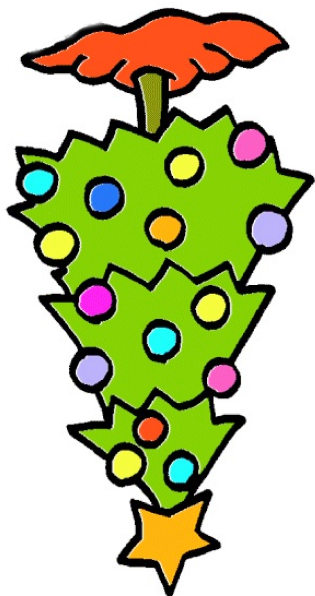
Slovo? Úmysl? Myšlenka? Plán? Předsevzetí? Rozhodnutí? Úsilí? Houževnatost? Nikoliv. Čin je všechno - jen čin.

Georges Benjamin Clemenceau

Přiblížil se konec roku a s ním čas vánoční a novoroční. Člověk neznalý kalendáře a místních zvyků by měl pocit že vánoce přichází již v září, protože přesně v tuto dobu se v obchodech začala objevovat výzdoba a vánoční zboží. Zanedlouho přijde doba, kdy si v polovině ledna přečteme v letáku – neodkládejte nákupy, vánoce již za 51 týdnů.

Většina prožije vánoce přesně dle představ konzumní doby – pořádný nákup, poté nesmyslný vánoční úklid spojený se stresem, že sousedka od vedle má lépe umytá okna, protože použila tu novou utěrku z mikrovlákná co měli v akci v Lidlu. U nás Lidl není a tak máme jen tu z Penny a ta prostě není tak dobrá. Jelikož při prosincovém mytí oken nastydneme, musíme do lékárny, kde nám lékarnice doporučí minimálně 6 přípravků, které nás všeho zaručeně zbaví. Zjišťujeme, že nás zbavili týdenního výdělku a s vděkem nacházíme recept na čaj po prababičce, který nás dá dohromady.

Konečně přišel ten slavný den kvůli kterému jsme měsíc šíleli, jen už nemáme sil si jej pořádně užít a tak po klasicky zpožděné večeři a odklizení nádobí do myčky zvládáme jen padnutí do křesla a usínáme v ruce s dálkovým ovladačem, sledující novou pohádku v televizi, po které si řekneme: „No Popelka je lepší, jde zítra na Primě, pozítří na Nově a koncem týdne na 38. kanálu z kabelovky.“

Nebojte se inovací

Poznáváte svoje vánoce? Pokud ano a jste s tím nespokojeni, není nic jednoduchého než s tím něco udělat. Možnosti jsou. Vynecháme-li extrémy úplného zavržení (někomu ovšem vyhovující) můžeme se navrátit ke starým zvykům, předvánočnímu klidu, ignorování reklam, které nás ženou do stresu jestli už jsme všechno zařídili a přesunutí vánočního úklidu na jindy. Vyražte ven, např. na putování za vánoční vločkou, udělejte z televizního programu vlašťovky a pouštějte je z balkónu místo sledování 100x viděných pohádek. Převlékněte se do plavek a vyražte na termální koupele, ozdobte stromeček naruby, zkrátka užijte si vánoce po svém a nenechte se rozladit.

Beruna

Oddílová poradna

Porady probíhají stále za pochodu, protože v souvislosti s oddílem je neustále co řešit. Dřívější honosně zvané oddílové rady byly nahrazeny kratšími, konanými zejména po schůzkách nebo po akcích, kdy zůstaneme v klubovně a vyřešíme co je potřeba.

Počet účastníků se v poslední době rozšířil o starší a odrostlejší členy, kteří se tak „nenápadně“ připravují na případnou kariéru vedoucího. K tomu však vede dlouhá cesta jež je dlážděna zkušenostmi, z nichž některé se dají předat, ale člověk je většinou tvor tvrdohlavý a rád si na některé věci přichází sám. Jako například následující příběh.

Najdi si ty vlaky na výpravu ať tam dojedeme včas. Jasně není problém, vždy něco jede ne :)

Tak nám to ujelo a vypadá to, že další nejede.

Já prostě nevěřím, že by nějaký další vlak nejel, vždyť přeci musí jet něco dalšího?

A poté co celý oddíl putoval nocí v dešti, protože žádný další vlak už ten den nejel, dochází mladému vedoucímu ta pointa, kterou se mu ten starší snažil vysvětlit.

Podobnost s tuláckou realitou je čistě náhodná.

Okénko do kroniky

Zlatovláska z Nových hradů

Podzimky, 25. - 30.10.2011

Vrátili jsme se z podzimních prázdnin v Království pohádek. Dostali jsme se ke Zlatovlásce, která byla strašlivě vzteklá – dokonce tak, že si vytrhala svoje krásné zlaté lokny. Naštěstí jsme tu byli my a zašli jsme k alchymistovi a ten nám namíchal lektvar proti prostořekosti. Zkusili jsme ho princezně dát vypít, ale ona nás odbyla.

Mícháme lektvary

Naštěstí se k nám přišla schovat její kuchařka, kterou předtím vzteklá Zlatovláska vyhodila i s obědem. Pomohla nám upéct koláč, do kterého jsme ten lektvar přimíchali. Princezna ho pak snědla a skutečně! Rázem se začala usmívat a byla milá. Najednou jí to všechno přišlo líto – že si vytrhala vlasy, že se pohádala s Jiříkem... Prostě všechno.

Zatímco ona se šla omluvit svému otci králi, my jsme se vydali pro živou a mrtvou vodu. Cesta to byla náročná a dlouhá, ale nakonec jsme obě vody skutečně našli. Mladší hledali živou vodu v Terčině údolí a starší se vydali pro mrtvou k Žárskému rybníku. Zvládli jsme to. A cestou našli i kešky;-)

Dalšího dne jsme svedli bitvu s mravenci o Zlatovlásčiny vytrhané vlasy, abychom jí je mohli vrátit. Byli to zákešní kousaví mravenci a nám trvalo celé dopoledne, než jsme je přemohli, ale

nakonec se vše povedlo. Vrátili jsme Zlatovlásce vlasy a předali jí živou a mrtvou vodu. Ona se nám zato odměnila královskými penízky.

Navečer jsme pro nového královského kartografa šli zjistit nějaké věci do blízkého městečka a na místním hradě zavítali na večerní prohlídku s výstupy z minulosti. Viděli jsme tam skutečného kata, pana Buquoye, který hrad dříve vlastnil, pana purkrabího a rytíře. Když jsme se večer vrátili do chalupy, dali jsme si ještě polévku na posilněnou a rychle hupli do hajan.

V sobotu jsme se opět setkali s dvorním kartografem. Poděkoval nám za pomoc a také přidal pár zlatých penízků. Zároveň nám ale také řekl o slavnostech na blízkém hradě. Prý se tamější princ snad žení, či co. Tak jsme se tam vypravili. Podívaná to byla velkolepá. Nejprve slavnostní salvy, poté pohádka, kde si zahrála i Coco. Byla o souboji dvou rytířů – Ruprechta z Hohensteinu a Honimíra ze Slunečního království – o ruku princezny. Boj to byl dlouhý, náročný a velmi vtipný. Bavili se všichni – rytíř Honimír měl koně, co uměl dávat pusinku panošům, rytíři Ruprechtovi upadly vlasy a vousy... Zkrátka jedna velká švanda!

Po pohádce jsme na chvíli vyzkoušeli soutěže – střelení špuntem z kuše na model hradu a souboj s tyčemi na kladině. V půl jedné ovšem začalo další představení – Dobývání hradu Pasovskými – byl to příběh, který se klidně mohl před pár stovkami let odehrát. O tom, jak vojáci dobývali hrad, drancovali a plenili, stříleli z ručnic a bojovali kordy a dýkami. Bylo to působivé, až se někteří při výstřelech z děla báli. Nakonec ovšem příběh dobře dopadl. Dali jsme si hradní guláš s chlebem a vlastní jablko a čekali na další pohádku. Tentokrát se jmenovala O smutném králi. Vyklubala se z toho pohádka o řepě, do které se taky zapojilo spousta lidí. Obzvláště kocour Kuba, pes Profesor a myška Lili nás zaujali svým hereckým vystoupením.

Po pohádce jsme se ještě podívali na příběh o Kouzelné masce, která každého proměnila ve zlého čaroděje nebo čarodějkou. Viděli jsme spoustu soubojů s různými zbraněmi, holemi,

meči, dýkami... Všechno se nám to líbilo a musíme za to poděkovat hradu Nové Hradý a SHŠ Vítkovci a divadelnímu spolku BezeVšeho, protože to bylo super odpoledne.

Boj na rytířském klání

Cestou domů jsme k tomu potkali Jiříka, který bloumal po okolí, smutný, že si nemůže najít nevěstu. Když jsme mu řekli, že Zlatovláska už je zase hodná, měl obrovskou radost a řekl nám, že ho k ní musíme zavést. Došli jsme se tedy občerstvit do baráku a pak vyrazili s Jiříkem za princeznou. Tu mezitím král nechal hlídat na hradě Cuknštejně. Podařilo se nám najít poblíž ukrytý poklad a s ním uplatit služebnou, která měla princeznu hlídat.

Nakonec však i král byl rád, že si Jiřík chce princeznu vzít a tak byla hostina. Podávaly se čtyři druhy jídel a dva druhy čaje a vedla se společenská konverzace. Když se večer nachýlil Jiřík a Zlatovláska odešli zpět na hrad a my šli do postele.

V neděli se ráno zaběhl Alan, takže ho Jirka s Ivou celý den hledali. My mezitím uklidili domeček, vytřeli, zametli, uvařili oběd – tentokrát opravdu rychlý – párky, chleba, okurky, kečup a pak se vypravili na vlak. Dojeli jsme do Prahy dobře a včas a přivítali nás rodiče, kterým byla obratem poslána sms, že přijedeme na nádraží a nikoli ke škole, jak bylo v plánu původně. Dobrou zprávou večer bylo, že se asi v půl šesté Alan zase našel. Pak ještě vyložit věci v klubovně a podzimky jsou za námi!!!

Zlatý kolovrat dárek k narozeninám

„Píšťalce bude jednadvacet. Hm... To by chtělo nějaký dárek. Hm... A co něco fakt pořádného?! Asi před měsícem mi vlastně psala, že už vlastně může všechno čekat a strašně ráda by byla překvapená. To by se mohlo skloubit. Jo, to by se dalo! Slaví v úterý. Sakra, je tam středa. Ve středu máme schůzku, takže se uvidíme. No ale když jí něco dám, tím spíš nic čekat nebude. No a hned na to je výprava. To se hodí.“

Přesně tohle se mi honilo hlavou asi měsíc před Píšťalčinými narozeninami. Zeptal jsem se ještě Barunky, Radara, Večernice a Coco, zda by se mnou něco nepřipravili. Samo sebou souhlasili. Ještě se přidal Mates, který na výpravu nemohl, ale přidal alespoň nápady.

Docela nám nahrálo do karet to, že v termín výpravy se konala škola v přírodě na Hostýnské a na výpravu tedy děti nejeli. Výprava se tedy uskutečnila jen pro starší a všichni byli zapojeni do příprav a realizace oslavy.

Sešli jsme se na hromadném chatu a proběhla zhruba hodinová konverzace. Tam jsme tedy dohodli co se bude zhruba dít. I po hodině zde bylo ještě mnoho nedorozumění detailů, ale základní nástin tu byl.

Vtip z konverzace

Radar: už víš o tom rozbřesku?

Coco: kdo

Opicakuz: ?

Coco: ?

Radar: bára

.... zkráceno, jednoduše řečeno se řešilo něco úplně jiného, jak už je to zvykem :)

Poslal jsem všem email se záznamem konverzace a připomínkou, že bychom se měli dohodnout, cože to vlastně budeme hrát za divadlo.

Na základě dalších emailů jsme se dohodli na vyřazení létajících konfet z oslavy z důvodu ne-

vkusnosti, která by zkazila kouzelnou atmosféru.

Divadlo

Návrh Radara a Opičáka: Sehraje Zlatý kolovrat a Svatební košili – obě hry se budou dobře hrát a je tam ideální počet postav.

Ty povídky (a když budete mít čas, tak i celou Kytici) doporučuji přečíst.

Sraz: neděle, 9:00 před ZŠ Hostýnská. Odtud se přesuneme na jeviště (nejspíš N 50° 4.78933', E 14° 29.07092'). Zkuste každý promyslet a napsat sem nějaký nástin scénérií.

Divadelní zkoušky v plném proudu

Ve středu jsme Píšťalce dali nějaké menší dárečky a popřáli jí. No, to, že nemá propíchnuté uši a Večerka jí chtěla dát náušnice a já jí dal kešku s názvem Píšťalka, kde si doběhla v pantoflích pro potupné STF, ji utvrdilo v myšlence, že její narozeniny prostě nemohou dopadnout dobře. Tím větší byla naše touha po tom, aby náš plán vyšel! To s tou keškou a ostatními dárečky navíc skvěle odklonilo Píšťalčinu pozornost od našich příprav oslavy.

Coco sepsala scénář pro Zlatý kolovrat a také pro Svatební košili tak, aby to nebylo veršované. To mělo být z toho důvodu, abychom mohli improvizovat, když nám vypadne text. Češtinářskými prohrašky a překlady se to jen hemží. Jinak je to ale celkem ucházející.

Venku byl mráz a smog, šli jsme tedy do klubovny. Shodli jsme se, že veršované divadlo bude vypadat lépe a sehraje tedy jen jednu báseň. Navíc ty neveršované scénáře od Coco se nedají číst. Vyhrál to Zlatý kolovrat. Je jednak přívětivější vzhledem k rolím a je také lépe hratelný a dramatictější. Jelikož jsem měl staženou jen polovinu básně (nějak se zbláznil doplněk pro stahování webů v mém PC), druhou jsme přepisovali, abychom každý držel vlastní papír a mohli jsme hrát.

Bohužel přepisování Coco trvalo strašně dlouho a tak jsme k závěru vlastně nenacvičili skoro nic...

Coco našla doma supr čupr oči z nějaké figuríny kostlivce a Bára vytvořila nádherné nožky. Ty byly ze silonek vycpanými vatou. Takto vytvořené nohy se nám moc líbily a hráli jsme si s nimi po zbytek nadcházející výpravy. Kolovrátek měla představovat židle.

Abych nezůstal pozadu, nabídl jsem se, že nakonec vyrobím veršovaný scénář a všem ho rozešlu.

Divadlo 2

Ahoj, jak jsem řekl, stalo se. Vytvořil jsem scénář. Naučte se své texty a tento čtvrtek (je státní svátek) se sejdeme v 8 před Hostýnskou. A vezměte si nějaké jídlo, ať neumřete hladu jako se to minule skoro povedlo.

Od Barunky došla zpráva, abychom si vzali baterky, se kterými si rovnou zkusíme, jak to bude vypadat. Kupodivu jsme se opravdu sešli a měli jsme i ty baterky. Jen to jídlo zase chybělo. Kvasar! Padla tedy další část granka a jedny piškoty. Baterky jsem rozmístili po místnosti a začali jsme hrát. Své role jsme napoprvé zahráli celkem dobře s drobným zadrháváním. Po několika zkoušeních to vypadalo velmi slibně. V mezidobí jsem Večernici naučil ovládat mixážní panel ala notebook tak, aby pouštěla hudbu ve chvíli, které byly zaznačeny tužkou v jejím scénáři. Po několika odzkoušených hrách jí to šlo skvěle.

Krátká konverzace s Radarem

Opicakuz: No a nebo zatím zajdeme nekam do cukrarny :D

Opicakuz: nebo vybereme kostymy

Opicakuz: atp.

Opicakuz: Vecerku naucime s hubou

Radar: hubou:-D?

Opicakuz: :D

Opicakuz: *hudbou

Opicakuz: xD

Opicakuz: :D::D:D

Opicakuz: :D:D:D:D:

Opicakuz: MG!

Pozn. Redakce – Radar je rozený typ pro konverzaci :)

Zuřivá náповěda

Zkoušeli jsme a zkoušeli. Když jsme zrovna nezkoušeli, tak jsme měli černé minutky a nebo jsme blbli. V jednu černou minutku se ozval klíč v zámku. Všichni ztuhli. Co teď bude? Snad nejde Píšťala. Ale Opičák přeci Amazonku zaúkoloval, aby dohlédla na to, že do klubovny nepůjde. To by mu Áma poslala alespoň sms...

Když návštěvníkovi nešly otevřít dveře kvůli klíčům v zámku z druhé strany, šel jsem otevřít a už hledal pro Píšťu výmluvu. No a on to byl Berka! Rozvítli jsem tedy světlo a pozdravili jsme se. Prohodili jsme s Berkou pár slov, on nám postavil na stůl láhev dětského šampaňa a poznamenal: „Tady máte.“ Pak postavil pár kra-

bic od plenek po Kačence a Tomáškoví do rohu klubovny a se slovy „Mám děcka v autě“, odešel.

Zkusili jsme zase divadlo a pak už se nic moc nedělo. Každý věděl co má dělat a těšili jsme se na výpravu.

Odzkoušeno, naučeno, vyrazíme

Největší problém byl přepravit bábovku a kytici, pokud možno bez poničení a nějak velmi nenápadně, na místo, kde jsme měli trávit víkend. Kytici jsme vyřešili, řekl bych, až rafinovaně. Radar si od sestry půjčil obal na kytaru a do něj kytici uschoval. Já jsem měl vzít bábovku. Podařilo se mi ji upéct na poslední chvíli a vypadala celkem obstojně. Až na to, že jsem formu nevysypal strouhankou, což ale můžeme opomenout, protože to je u mě zvykem. Když jsem horkou bábovku vyndal z trouby (a spálil jsem si ruce), přemýšlel jsem co s ní. Je horká, mám na odchod z domu asi tak deset minut a já nevím co s ní.

Mé úvahy byly takové, že bábovku strčím do batohu a budu doufat, že přežije. Další myšlenka byla, že se na ni vykašlu a nechám ji doma, a tak dále. Nakonec jsem to vyřešil tak, že jsem bábovku zabalil do utěrky a tu zagumičkoval. Poté jsem bábovku strčil do plátěné tašky. Doufal jsem, že se Píšťalka nebude ptát co to táhnu a hlavně, že to nebude v autobuse příliš vonět. To, že jsem seděl 4 hodiny vedle ní mi k tomu maskování moc nepřispívalo! Ale nic nepoznala. Prý ji ani nenapadlo se mne na to zeptat. Zkrátka o tom nepřemýšlela, což bylo dobře.

Radara se však na ten obal od kytary ptala. Říkala: „Co to s sebou táhneš?“ Radar ji pohotově odvětil, že v tom má přeci samopal a dál se s ní nebavil.

Když jsme se dostali do baráku, kde jsme měli strávit víkend, našel jsem skříň, kam jsme v průběhu zabydlování se postupně skrývali materiál na velkou akci. Svíčky, kostýmy, bábovka, kytice, balónky, skleničky na přípitek.

Uf, vše bylo připraveno. Po zbytek večera jsme kecali u kamen a povídali si. Spolu s Bárou jsem si lehl na pec do vedlejší místnosti, než kde se spalo. Potřebovali jsme, aby Píšťalka usnula a

my vzbudili ostatní a připravili představení. A Píšťalka nešla spát a nešla spát. A my už byli unavení a ona stále nešla spát. A my se báli, že usneme a ona nešla spát. A pak už to bylo trapné čekání a ona stále nešla spát. A my už naříkali, že bychom uvítali, kdyby byla v posteli a ona nešla spát.

A ona nešla spát

„Pst, Báro, myslím, že nejsou slyšet,“ řekl jsem. „Nejsou. Ale neslyšela jsem jak by si rozbalovali spacáky,“ odvětila. „Hm, já taky ne. Fuuuuu! Tak tedy ještě počkáme,“ pronesl jsem s nelihostí.

V půl druhé ráno to vypadalo, že všichni opravdu spí. Bára šla jakoby na záchod a obhlédla situaci. Slyšel jsem, jak se Píšťalka převrátila na bok, ale myslel jsem, že spí. Šli jsme tedy vzbudit Radara. Spal na rozvrzané palandě. Když jsem s ním šel zatřást, vzbudil jsem vrzáním postele samozřejmě i Píšťalku. „No, to se vsákně,“ řekl jsem si. Začal jsem budit Radara. Nechtělo se mu vstávat. Několikrát se posadil, znovu si lehl a usnul. Pak se začal vymlouvat, že je prý unavený. Tomu se dodnes směji. I když chápu, že člověk po probuzení nevnímá, přijde mi to strašně vtipné. Byla to zkrátka vtipná výmluva. Vykopal jsem ho z postele s tím, že jsme nezůstali vzhůru kvůli tomu, aby se to připravilo ráno, jak navrhoval.

Když se dostal z postele, přišel do kuchyně. Vymysleli jsme, že to sehraje na půdě. V lese je mlha a baterky by nás moc neosvítily a navíc je zima. Vynechali jsme tedy cestu po svíčkách a lichotivé papírky u každé ze svíček. Svíčky jsme místo toho rozmístili na půdě jako ohraničení hrací plochy. Ani pak nebyly potřeba baterky. Červené světlo od hřbitovních svíček vše krásně osvítilo.

Vzbudili jsme Večernici a Coco. Zjistili jsme, že Coco nechala doma oči a svůj kostým si nechala pro jistotu v klubovně. Vlastní dcera přišla o jednu část z kostýmu, která tedy připadla nevlastní dceři. Po dohodě jsme vyřadili z výzdoby balónky. Jednak jsme nechtěli, aby nějaký praskl

a probudil Píšťalku a jednak se nám to zdálo takové moc v americkém stylu.

Vyzdobili jsme slavnostní stůl. Bábovka, talířky, oříšky a jiné pochoutky, skleničky už s předem nalitou márkou, protože Radar nevzal karafu, nějaké věci z večerí co nám zbyly, zkrátka vše, co se dalo použít.

Rozmístili jsme ještě asi tři svíčky, které symbolizovaly trasu, kudy má Píšťka jít. Převlíkli jsme se do kostýmů, párkrát si ještě zaběhli pro nějakou věc co zbyla v pokoji. Například notebook s hudbou, nebo tak. Píšťka nás celou dobu pozorovala, protože neusnula...

Když bylo vše připraveno, Večernice seběhla z půdy se svíčkou a postavila ji doprostřed pokoje. Píšťalka se zvedla a šla po svíčkách. Když došla nahoru, čekala na ni židle, kam si sedla a my přes ni přehodili deku na zahřátí. Poté jsme začali hrát.

Hele ono je to kulatý :)

Úryvky z divadla

Okolo lesa pole lán, hoj jede, jede z lesa pán, na vraném bujném jede koni, vesele podkovičky zvoní, jede sám a sám.

„Sekera dobrá – někde v keři useknem hnáty lité zvěři – pojd' jen honem, pojd'!“ A když již přišly v chlad a keř: „Hoj, ty jsi ten had, tys ta zvěř!“ Hory a doly zaplakaly, kterak dvě ženy nakládaly s pannou ubohou!

„Vrrr – zlou to předeš nit! Přišla jsi krále ošidit: nevlastní sestru jsi zabila, údův a očí ji zbavila – vrrr – zlá to nit!“

Vše probíhalo dle plánu. Texty jsme všichni měli naučené. První zádrhel přišel ve chvíli, kdy na scénu přišlo pachole. Prodávalo nejprve zlatý kolovrátek. „Za dvě nohy jest,“ říkal jsem. A sakra, co já jim vlastně dám? Babice mi tu nese

nohy a já nemám kolovrátek. Radar alias baba se rychle vzpamatoval a vzal si židli, která stála vedle mě. Druhou věcí, kterou jsem prodával, byla přeslice. Tu jsem nahradil krytkou na hřbitovní svíci a Radar mi jakožto baba dával pantofle místo rukou. Oči jsem nahradil taktéž dvěma krytkami a přijal jsem už ani nevím co.

Dále už opět vše klapalo jak mělo. Myslím, že Píšťalka byla nadšená, ale v té tmě jsem její výraz v obličeji neviděl. Sešli jsme dolů z půdy a přesunuli se do jídelny. Na stole čekalo pohostění. Ťukli jsme si na zdraví a pustili se do jídla. Tady jsem již Píšťalku viděl ve světle. Slzičky měla na krajíčku a byla nadšená. Vlastně v tu chvíli jsem si uvědomil, že se nám to povedlo tak, jak jsme chtěli. „My si prostě nemyslíme, že každé narozeniny musí být nutně zkažené!“ řekl jsem Píště a poblahopřál jsem jí.

U stolu jsme si povídali do té doby, než jsme se neunavili natolik, abychom usnuli. Píšťalka říkala, že to nečekala. Hlavně se nám prý povedlo maskování ve středu, a tak od myšlenky, že bude něco víc, opustila. Jen bohužel nestačila ani v těch půl druhé ráno usnout a tak nás viděla, jak se pohybujeme po pokoji. Ale co se mělo stát netušila.

Šli jsme spát a spali jsme tvrdě. Probudili jsme se až ve čtvrt na dvě odpoledne. Ze soboty tedy moc nebylo, ale stejně ta výprava stála za to. Rozdali jsme radost a jistě nejen mě to hřeje u srdce. Víte, pochopil jsem, co chtěl Albert Einstein říct tvrzením: „Pouze život, který žijeme pro ostatní stojí za to.“ *Opičák*

Když vstanete v půl druhé, je hned tma :)

Bobo(do)vání

Čas se neustále posouvá dopředu a tak je za námi I. čtvrtletí v dalším bodovacím roce. A jak jsme na tom?

Pořadí	Jméno	Body
1	Matěj	42
2	Rădar	37
	Tom	
4	Večernice	29
5	Lily	28
	Profesor	
7	Lukáš	23
8	Nela	22
	Coco	
10	Terka N.	19
	Vojta	
	Fany	
13	Bára	17
14	Patrik	16
15	Kuba	12
16	Matyáš	11
17	Marek	10
18	Matouš	8
19	Vojta	7
20	Zuzanka	6

Tlustá čára uprostřed tabulky neznamena, že ti pod ní jsou odepsaní :) jen to značí, že dle pravidel zatím nemají dostatečný počet bodů aby vyrazili na letní tábor. Do jeho začátku je však ještě moře času a tak je spousty příležitostí jak body získat. Stačí vyrazit na výpravu a tam lze získat až 6 bodů – 3 za účast a 3 pokud vyhraje všechny hry, za schůzku je jeden bod za účast a opět 3 body za hry a aktivitu. Požadavek 10 bodů na letní tábor je tedy bez problému splnitelný.

Soutěž

Tuláci, slyšte, slyšte!

Tímto je vyhlášen konkurz na jméno pro letní putování, letní minitábor, chcete li. Jde o to, že zatím nemáme žádný konkrétní název pro tuhle akci a puťák se nám používat nechce, protože ten je na velkém táboře a pletlo by se to. Takže pokud máte nějaké úžasné a dech beroucí (ovšem prakticky použitelné) návrhy, sem s nimi! Rádi je uslyšíme. Limit pro odeslání svých návrhů máte dva měsíce (do 29.2.2012), tudíž fůru času.

Pokud vyhraje, odměnou vám bude nejen skvělý pocit, že jste dali jméno akci, které od nynějška možná bude používáno až do skonání světa, ale i věčná cena. Možná jména odesílejte na semtam@tulaci.eu.

Rădar

Dotazníček

Zde si můžete každý sám pro sebe zodpovědět pár otázek a ihned si přečíst jaké odpovědi „doporučuje“ redakce. Pokud se chcete s ostatními podělit o své odpovědi, zašlete je na semtam@tulaci.eu, nebo je přineste na jakoukoliv akci.

1) Víte, kam mizí jídlo na Tulácích?

Odpověď: To nikdo doopravdy neví.

Názor části redakce: Máme podezření na děti, ale jsou i jiná.

2) A jak rychle?

Odpověď: Neznáme přesné číslo.

Názor části redakce: Je pravda, že jedno hejno kobylek už puklo závistí, to může napovědět.

3) Víte, kdy jdou velcí na akcích spát?

Odpověď: Jak to tak vypadá, tak nechodí.

Názor části redakce: Správný vedoucí nikdy nespí...

4) Navštívili jste už někdy malebné městečko Plumlov?

Odpověď 1) Ne

Odpověď 2) Ano

Názor části redakce na odpověď 1) Vtom případě se ptejte po Coco, moc ráda vám o něm řekne cokoli, od popisu chlapa, který bydlí v místním záměčku, přes ujištění, že Tokio, New York, Mexico City, Londýn, Plumlov a Paříž jsou nejúžasnější velkoměsta naší doby, až k zhodnocení barvy na vlasy starostovy ženy.

Názor části redakce na odpověď 2) Vtom případě běžte za Coco, bude z toho mít druhé vánoce.

5) Nudíte se na akcích?

Odpověď 1) Ne

Odpověď 2) Ano

Názor části redakce na odpověď 1) Tak to jsme rádi.

Názor části redakce na odpověď 2) Cože? Vážně? Tak to se tedy dostavte na schůzku a budete luxovat tím starým nefunkčním vysavačem, dokud nebude poslední zrnko pryč. Takových činností máme fůru a to vám garantuju: od teď se už nudit nebudete!

6) Víte, jak se pozná pravý Tulák?

Odpověď: Jezdí na akce, dělá/má hotovou zkoušku/dovednosti, umí Tulácký uzel a Tuláckou abecedu.

Názor části redakce: Špatně! Správně je to: je to osoba, která i přesto, že je poštipaná, podrápaná od větvi, zablácená / promoklá / promrzlá / uvařená (závisí na ročním období), vyčerpaná až k padnutí, nevyspalá, vytlemená, místy i k mírné nepřítetnosti, propocená, špinavá, vyšinutá... Zkrátka i přes právě prožitý tábor stále ještě ochotná jet na tábor další.

7) Víte, v jaké zemi se nejspíš nejčastěji nosí baret a k čemu slouží turbína?

Hurá na soutěž a dotazníček !!!

Odpověď: Ve Francii. K převodu energie na jiný typ energie.

Názor části redakce: Ve chvíli psaní 161. Pochopí pouze zasvěcení. Muhahaha!

8) Byli jste už někdy v kanále, např. na kanálové keši?

Odpověď 1) Ano

Odpověď 2) Ne, fuj!

Názor části redakce: Vivat kanál!

Naučné okénko

Strakapoud velký

Dendrocopos major je celoročně se vyskytující obyvatel našich lesů a parků. Na první pohled vás zaujme jeho atraktivní zbarvení. Patří mezi šplhavce (čeled' datlovití) a je nejrozšířenějším šplhavcem u nás. Dorůstá délky 25 cm, hmotnosti 60-100g a dožívá se 9 let. Svým zobákem dokáže udeřit až 15x za vteřinu (zkuste si to :)). Jeho černobílý frak má dole ozdobený červeným peřím. Samečka poznáte na první pohled dle červené skvrny v týlu. Mlád'ata mají výrazné červené skvrny na hlavičce.

Hnízdí 1x ročně od dubna do června a hnízdo tvoří v dutinách stromů (zejména dubů). Hlavní potravou je hmyz, v zimním období pak semena a bobule.

Chrobák vrubounovitý

Sisyphus schaefferi je známý pod lidovým názvem hovnivál. Postupem času přešel mezi ohrožené druhy. Jde o teplomilného brouka, který je rozšířený v celé jižní Evropě, u nás se vyskytuje zejména na jižní Moravě v sušších

oblastech. Jeho délka činí 6- 12 mm, je matně lesklý, černý s vejčitým tvarem a vytaženou hlavou do tvaru dvojzubého rýče. Potravou je mu trus skotu, ovčí a spárkaté zvěře.

Pro vývoj potomstva využívá čerstvého trusu, kterou na jaře umístí do podzemní chodbičky. Samička pak kuličku upraví do tvaru hrušky na jejíž vrchol vloží vajíčko. Poté prostor uzavře hlínou. Vývoj nového potomka probíhá pak již zcela bez zásahu rodičů.

Informace z tohoto naučného okénka pocházejí z časopisu Naše příroda č. 6/2011. Ano to je ten časopis, který je v klubovně a je možné jej číst, prohlížet si obrázky a nasávat informace.

Členské příspěvky

S příchodem nového školního a tuláckého roku přichází nepopulární věc, která se zve placení členských příspěvků. Jde o částku, kterou platí každý člen oddílu na školní rok. Výše je už léta 400 Kč a peníze slouží jednak k registraci dětí v rámci Sdružení Mladých ochránců přírody a jednak pro hrazení oddílových věcí, na které nemáme šanci získat peníze z dotací a grantů.

Stejně jako členství v oddíle je dobrovolné, není nutné platit ani tento členský příspěvek, ale je pak nutné počítat s nějakými omezeními. Ten kdo nemá zaplacené příspěvky má některé akce dražší (všechny kromě výprav v září, říjnu a vánoční výpravy) a není úrazově pojištěn.

Z peněz, které zůstanou oddílu hradíme věci, které nelze hradit z dotací a grantů. Jsou to

věcné odměny, věci do klubovny a v letošním roce např. i nájem klubovny, protože Praha 10 nám letos přispěla na činnost přesně nulou Kč :).

Nárok na táborový dort byl i bez členských příspěvků :)

Přijde vám příspěvek vysoký nebo nízký? Tot' otázka, protože někdo považuje za jmění 20 Kč, někomu by nestačilo 50 miliónů. Výše příspěvku je přesně taková jaká je potřeba. Pokud budeme vybírat 5x více asi nebude problém peníze utratit (to se dělá vždy dobře), ale nebude to mít význam. Máte-li někdo pocit, že je příspěvek vysoký ozvěte se, rádi si poslechneme důvody, které vás k tomuto vedou, je-li váš pocit opačný, není problém přispět oddílu darem, tomu se určitě nebráníme :).

Termín pro uhrazení příspěvků je také již léta neměnný a je to do podzimních prázdnin. Pokud někdo přijde do oddílu později, platí se do měsíce od zahájení činnosti. Pokud začne někdo chodit až např. v únoru, zaplatí polovinu (tedy 200 Kč) a v září pak plný příspěvek na další školní rok.

Jaký máte stromek?

Žijeme v době, která je plná náhražek. Snažíme se nahradit prakticky všechno – pochroumané koleno tím umělým, maso v buřtech něčím levnějším, dovolenou na horách zážitkem z počítačové hry kde se třeba procházíme po horách a honíme nepřátelské vojáky apod. Spousty rodin nahrazují o vánocích přírodní stromek tím umělým. Důvody mohou být různé, ale většinou je k nahrazení umělým stromkem vedou věci jako –

stromek neopadá, je stále stejně zelený (to je závislé na množství dopadajícího prachu a počtu barviček, které mají k dispozici vaše děti) a úspora životního prostředí. Poslední jmenovaný argument je ale silně zkreslený, neboť umělým stromkem žádný přínos ochraně životního prostředí nepřinesete.

Umělý stromek je vyroben z umělých hmot, což není nic jiného než ropa. Na jeho výrobu bylo využito určitě více energie než na zasazení, růst a pokácení stromku živého. Umělý stromek vám možná vydrží několik let, ale až jej půjdete likvidovat hodíte jej do popelnice a stromek skončí na skládce v lepším případě bude zrecyklován – opět s využitím energie. Klasický stromek po vánocích spalte na ohníčku a ještě se ohřejete.

Živý stromek prospívá životnímu prostředí po celou dobu – když roste absorbuje oxid uhličitý a vyrábí kyslík, je hezký na pohled (třeba pod ním najdete pěknou houbu), poskytuje stín a ochranu zvířatům, zadržuje vodu, brání erozi, zkrátka samé pozitivní věci.

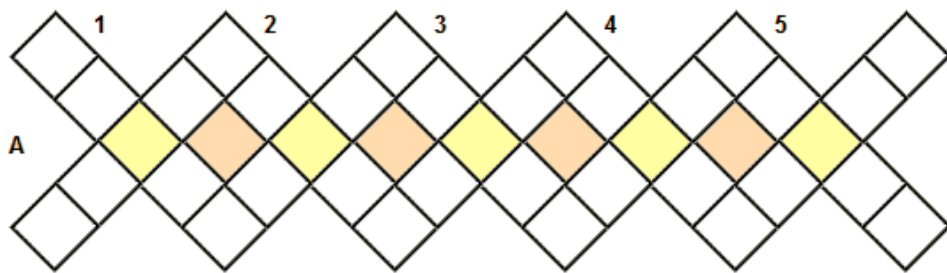
Ten hlavní argument pro umělé stromky, že nemusí být káceny ty živé je také úplně vedle – živé stromky pocházejí často z probírek, které se v lese musejí udělat ať již vánoce budou nebo ne. Všechny zasazené stromky tedy stejně do dospělosti nedorostou i kdyby všichni používali umělotinu. A v neposlední řadě, živý stromek je prostě o něčem jiném – voní, opadává, do ponožek se vám zasekávají jehličky, od prskavek a svíček lépe chytá a když už hoří nemá jedovatý kouř :). Krásné vánoce.

Hádanky, úkoly

V minulém čísle jsme nabídli 4 hádanky, které vyžadovali trochu více přemýšlení, ale 4 body jsou 4 body. Tři lidé odevzdali řešení, Matěj s Rádarem vyřešili vše správně, Tomáš měl správně 3 ze 4. Stačí trocha snahy a body se sypou.

Správná řešení jsou dostupná u Píšťalky.

A co je připraveno pro toto číslo? Máme něco pro větší i pro menší koumáky, zkrátka každý si vybere.

Zde vidíte křížovku, kam stačí doplnit následující věcičky:

A1 – pohyby při plavání, píseň „Kde domov můj“ je naše

A2 – neslyšící, autor Spejbla a Hurvínka

A3 – latinskoamerický tanec, tmavý

A4 – tílko, část dvěří

A5 – starci, spojka (případně)

Poté již můžete doplnit následující tvrzení, které pochází ze školních sešitů.

Obyvatelé starého Egypta se nazývali

..... a bydleli v pyramidách.

Další krácením dlouhých zimních večerů, může být osmisměrka, kterou najdete na další stránce (sem už by se nevešla, je trochu větší :). Stačí vyškrtat pouhých 79 slov a tajenka je jen vaše.

ČTVRTEK, KLIPSA, PENNY, ORANGUTAN, EROZE, PŘERUŠIT, HMOTA, SILUETY, KARETY, TLAPKY, NÁVYK, FATRA, VALBA, PITAVAL, HORYMÍR, PLAZI, BUNGALOV, OPERETA, NEPROKOPNUTÁ, SPEKULANT, AKORD, KRÁSA, POKRM, POTŘEŠTĚNEC, OKLAHOMA, PROSPEKTOR, GEORGIE, PULSY, DETAIL, USTLAT, REFEKTÁŘE, SÁMKY, STÁZE, ASTROLÁB, HLASATEL, MIKROFON, LEPTY, TOBOGÁN, VRSTVA, TESTAMEN- TY, BARON, SJEZD, FAVORIT, FOROTA, SYMBOL, PANTEON, STÍNY, ŠTOLY, MOTTO, CENTR, HUGENOTI, CHULIGÁN, SLALOMY, OTŘES, OPONA, MÍNIT, SENÁTOŘI, DENNĚ, AUKCE, PIANO, BURZY, MRTVOLY, HUMŘI, KAMIL, POZOR, ONUCE,

HONORÁŘ, SKETY, FYTOL, STŘELBA, TROLEJE, TEMPO, SEIZMOGRAFY, RENTA, MADLA, FONO- METR, UCTÍT, DROMEDÁŘI, MADLO

A jelikož venku panuje zima, nabízíme testík znalostí z oblasti Zima v lese.

1) Která zvířátka mají v období zimy tzv. „zimní spánek„?

- a) srnec, ježek, zajíc
- b) liška, zajíc, medvěd
- c) medvěd, jezevec, ježek

2) Kterí z ptáčků odlétají na zimu do teplých krajín?

- a) vlaštovka, vrabec, kos
- b) vlaštovka, špaček, čáp
- c) vlaštovka, sýkora, vrabec

3) Které ptáčky naopak můžete vidět v zimě na krmítkách?

- a) sýkora, vrabec, kos
- b) sýkora, špaček, vrána
- c) sýkora, vlaštovka, vrabec

4) Který strom nemá v zimě jehličí?

- a) smrk
- b) modřín
- c) borovice

5) Které zvěři zůstávají v zimě na hlavě rohy či parohy?

- a) muflon, kamzík, koza bezoárová
- b) jelen, muflon, daněk, kamzík
- c) srnec, jelen, daněk, muflon

6) Jaké práce vykonávají v zimě lesníci v lese?

- a) sázení stromků, kácení stromů, sběr semen
- b) sázení stromků, sběr semen, pálení klestu
- c) kácení stromů, pálení klestu, krmení zvěře

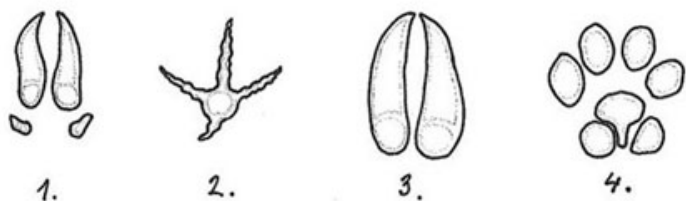
7) Urči, o kterého ptáčka se jedná:

Náleží do skupiny šplhavců. Svým silným zobákem vytesává ze stromů larvy hmyzu, které tvoří hlavní složku jeho potravy. Je černě zbarvený s červenou „čepičkou“ na hlavě.

8) Napište správné názvy zvířat:

srnec, skvrnitý, daněk, lesní, jelen, obecný, zajíc, lesní, jezevec, polní, liška, skalní, kuna, obecná

9) Komu patří tyto stopy otisklé ve sněhu?

Kam posílat výsledky hádanek a testíku určité víš. Možno emailem na semtam@tulaci.eu, nebo na jakékoliv akci oddílu. Zbývá už jen bodové hodnocení dnešních hádanek. Křížovka s os-

misměrkou jsou za bod, testíček za 2 body. Celkem tedy 4 body.

S	P	E	K	U	L	A	N	T	Í	T	C	U	P	O	M	C	V	Á	S	
I	Ř	Á	D	E	M	O	R	D	Š	T	E	S	T	A	M	E	N	T	Y	
M	Á	A	E	A	T	O	R	O	F	R	N	T	D	E	N	Ě	U	M		
V	R	S	T	V	A	R	F	E	K	Í	O	L	Š	J	D	T	T	N	B	
L	O	T	T	I	R	O	V	A	F	M	A	A	A	T	E	R	E	P	O	
V	N	R	V	T	E	L	M	T	T	Y	P	T	B	P	O	Š	O	O	L	
A	O	O	Í	O	S	I	O	S	Č	R	Y	M	O	L	A	L	S	K	N	
S	H	L	A	B	L	E	Ř	T	S	O	A	D	E	A	A	A	Y	O	A	
P	O	Á	A	O	K	Y	I	Á	Y	H	S	J	E	Z	D	V	N	R	E	
I	O	B	N	G	N	A	H	Z	O	F	E	V	H	I	Á	A	É	P	Z	
L	R	T	H	Á	N	U	R	E	M	N	R	M	Í	N	I	T	S	E	O	
K	E	F	Ř	N	G	U	T	E	O	O	O	A	R	P	H	I	E	N	R	
G	F	O	O	E	B	I	B	C	T	T	G	R	T	L	K	P	Ř	U	E	
P	E	N	N	Y	Š	Y	L	K	A	Y	O	R	A	N	G	U	T	A	N	
Y	K	O	K	U	Y	T	E	U	L	I	S	S	A	B	E	P	O	L	P	
Ř	T	M	R	Y	C	P	Ě	A	C	H	E	A	N	O	F	O	R	K	I	M
I	Á	E	J	G	S	E	Y	N	Í	T	S	N	Í	Z	Y	T	Ř	A	R	
S	Ř	T	K	O	I	L	U	S	E	N	Á	T	O	Ř	I	M	D	T	K	
P	E	R	R	S	L	E	U	L	Á	C	R	R	C	P	U	L	I	E	O	
Y	K	P	A	L	T	E	M	P	O	O	K	L	A	H	O	M	A	D	P	

Letem světem

- ✓ tábor proběhl dle představ, dokonce i počasí, které si celé léto hrálo na podzim, nám nabídlo letní teploty
- ✓ na Psím Zubu nad řekou Sázavou jsme se dozvěděli téma nové celoroční hry – náš úkol v Království pohádek nebude jednoduchý, musíme opravit pohádkové příběhy, které zamotal zlý Černokněžník jen proto, že se už nemohl dívat na to jak dobro vítězí nad zlem

- ✓ chcete vidět všechny fotky ze školního roku 2010/2011? není nic jednoduššího než si je stáhnout z našeho webu, jen to bude trochu na déle (3,3 GB)
- ✓ usmálo se na nás štěstí z pojišťovny a získali jsme nějaké korunky za vytopenou klubovnu – bude na nájem :)
- ✓ změnili jsme webové stránky za novější, lepší, přehlednější, prostě nej :)
- ✓ odlovili jsme poklad malešických pirátů – divné, žádné moře jsem v Malešicích nikdy neviděl
- ✓ v říjnu jsme pekli perníkovou chaloupku, potkali Jeníčka s Mařenkou a viděli první sněhový poprašek
- ✓ na podzimkách jsme navštívili Novohradsko, počasí se na nás chystalo a schovávalo si déšť dostatečně dlouho, v místě ubytování nás překvapilo co si někdo představuje pod pojmem dřevo je na místě (ještě že nebyla

moc velká zima :)), program Zlatovláska šlapal jako po drátkách

- ✓ Čert a Mikuláš k nám zavítal i na letošní schůzku, žádné dítě uneseno nebylo, takže buď byli všichni hodní a nebo už není čert k té formě jako kdysi
- ✓ právě byla dokončena výroba bramborového salátu na vánoční výpravu a dle aktuální konverzace s některými odrostlými členy už také víme, kdo najde v salátu věci co tam nepatří :)

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je ve **středu 29.2.2012**, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.49 **od slov k činům**

Vydán jako 75. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, prosinec 2011, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Opičák – Zlatý kolovrat

Rádar – Soutěž a dotazníček

Píšťalka – Okénko do kroniky

Beruna – úvodník a ostatní nepodepsané, sazba, tisk, výhrušky že už je to naposled a probdělá noc

Tisk v počtu 33 ks na recyklovaném papíře. Neprošlo jazykovou kontrolou, za případné chyby se omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

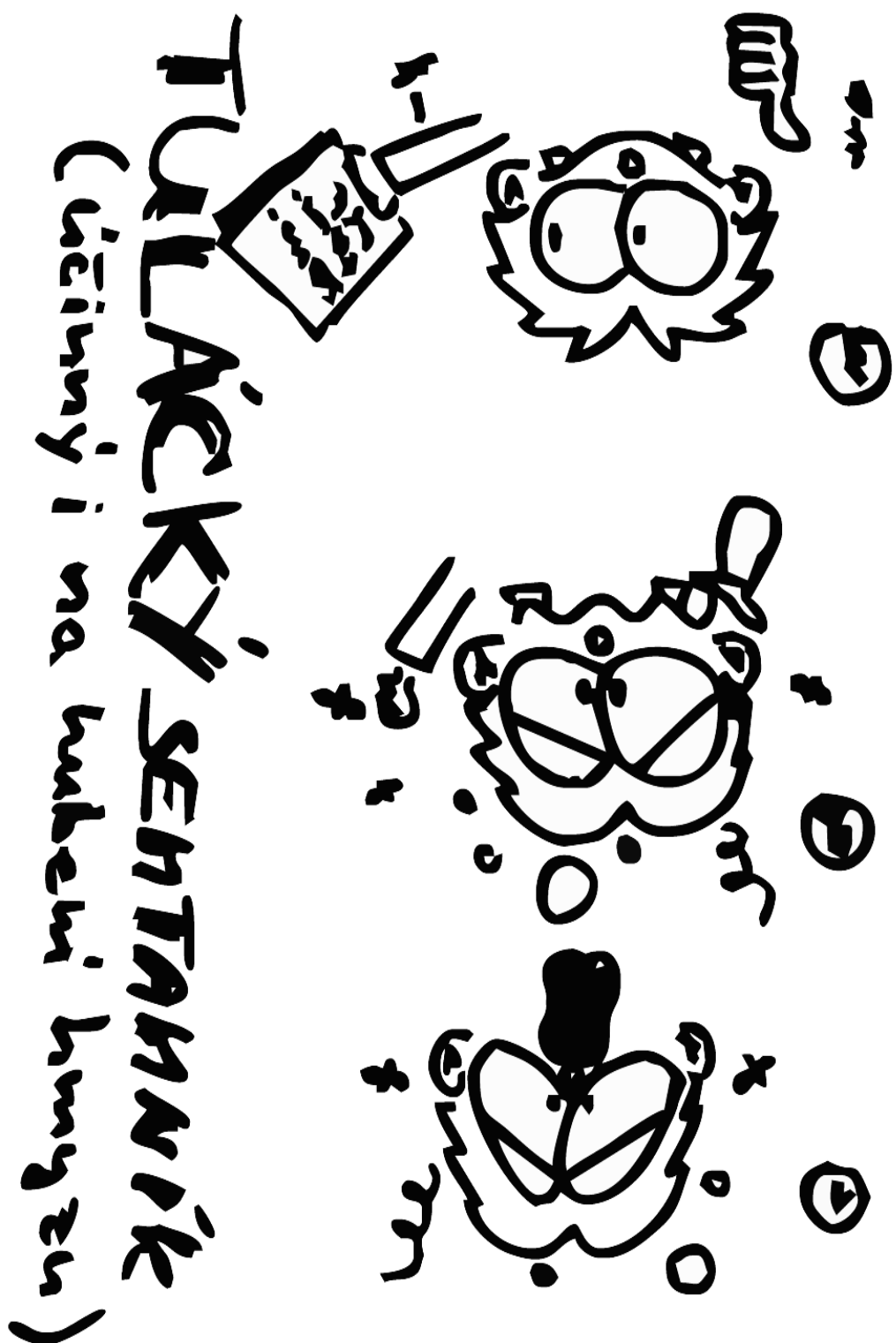
Klára Adámková, 728 734 009, pistalka@tulaci.eu

Honza Koukl, tel.: 608703510, info@beruna.cz

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz

Nudíš se? Poříd si

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.